

ПЈЕСМА ЈЕ ВИДЈЕЛА

за Селведина Авдића

Ево трним над сликом егзекуције
Федерика Гарсија Лорке –

Стрељачки строј
Од два је војника
Са суђеником пред зидом

Лорка је у бијелој кошуљи
Подвијених рукава
Док рецитије

С песницом дигнутом увис

Кад се повуче
Линија под лењиром
Дужином стрељачке цијеви –

Путањом метка
Јасно се види
Да џелат

Не нишани у срце:
Он циља ватрена пјесникова уста

(2020)

ТИШИНА СТВАРИ

за Џеніуса Реџејџића

Отац га је тјерао да за столом
Говори само нашки

Брату се то није свиђало
И зато је одлучио
Да заниједи –

Постао је марљив:

И цртао
Мртву природу:
Упорну тишину ствари

Сада кад брата немам
У ствари кад се утајим
Над цртежима –

Помислим:
У шућању том и вриједило је бити

(2020)

СПРАМ НЕБА СЪМ

за Злашка Паковића

Када дођеш у такве године –
То се најбоље види
Спрам неба:

Сем звијезда –
Све ти далеко постане:

И кућа
Коју не напушташ
И друм којим не крачеш
Кад дођеш у такве године:

Ту гдје се
Никако не застаје –
Станеш ко да неког очекујеш

(2019–2020)

ЈА САМ ТИ

за Љуба Чујића

Питаш да ли знам шта је вријеме:
Не знам – то није
За човјека

Ваљда
Онај који то зна
Усавршио је начине
Опстајања у вјечности

А не умијем ти ни објаснит
Зашто ми је глава
Празна
Мој другу
Ти духо долазећег:
Ја сам умро давно –

И послије мене трајем кроз тебе

(2019–2020)

УЗАЛУД ПРАЗНИК

Јутрос пред излазак у свијет
Наслоних леђа
О зид

Да ми из пршљенова јежњу
Топлина испије

Узалуд ми –

Ту је
Зградин димњак
Забоден у цехенем

У врискове
Синоћ на силу иселјених људи

(1994–2020)

ПРИСИЛЕ ИЗЛОЖНЕ

Данас не пада ни киша ни снијег
Небо ко тахта равно
По улици струже

Жена
Уских рамена
Под шемсијом иде сама

Не видим јој лице

Око нас
Мјеста има
За махалско ценазе –

За жену за мене
За сјене наше упарене
Самоћом видљивом у излозима

(2019)

ИСКУШЕЊЕ ВИСИНОМ

Из мјеста сам гдје нема мостова
Ни тако великих ријека ни стрмих
Камених обала

Три се пузавице
Овдје лијено мијешају –
Воде ћудљиве под ћупријама

Док газим
Хитећ на другу обалу
Даске шкрипе шкрипом табута

Као онда
Кад на мосту
Код Будима осјетих
У леђима гуркајуће прсте сунца

Када у лету
Преко нискога перваза
Срдит дан повика: о Шабане лударо

(1996–2020)